

บทที่ 10

ภาคยัดขยายพีชคณิต Algebraic Extension

ในทฤษฎี 9.3.4 เราได้เห็นแล้วว่า ถ้า E เป็นสนามภาคยัดขยายของสนาม F และ $\alpha \in E$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F แล้วสมาชิกทุกตัวของ $F(\alpha)$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F ในการศึกษาเรื่องศูนย์ (zero) ของพหุนามใน $F[x]$ เราจะต้องให้ความสนใจเกือบทั้งหมดเป็นพิเศษในภาคยัดขยายของ F ที่ประกอบด้วยสมาชิกพีชคณิตเท่านั้น

10.1 ภาคยัดขยายจำกัด (Finite extensions)

นิยาม

สนามภาคยัดขยาย E ของสนาม F จะเป็นภาคยัดขยายพีชคณิต (algebraic extension) ของ F เมื่อสมาชิกทุก ๆ ตัว ใน E เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F

นิยาม

ถ้าสนามภาคยัดขยาย E ของสนาม F เป็นปริภูมิเวกเตอร์เหนือ F ที่มีมิติจำกัด n (finite dimension n) แล้ว E เป็นภาคยัดขยายจำกัดลำดับชั้น n เหนือ F (finite extension of degree n over F) เราจะให้ $[E : F]$ เป็นลำดับชั้น n ของ E เหนือ F

บ่อยครั้งเราจะใช้ความจริงที่ว่า ถ้า E เป็นภาคยึดขยายจำกัดของ F แล้ว $[E : F] = 1$ ก็ต่อเมื่อ $E = F$ เราจำเป็นจะต้องสังเกตดูแต่เพียงว่า โดยทฤษฎี 9.3.3 (1) สามารถจะขยายไปเป็นฐานสำหรับ E เหนือ F เสมอ แล้ว $[E : F] = 1 \Rightarrow E = F(1) = F$

ขอทบทวนข้อโต้แย้งของทฤษฎี 9.3.4 เพื่อแสดงว่า ภาคยึดขยายจำกัด E ของสนาม F จะต้องเป็นภาคยึดขยายพีชคณิตของ F

ทฤษฎี 10.1.1

สนามภาคยึดขยายจำกัด E ของสนาม F เป็นสนามภาคยึดขยายพีชคณิตของ F

พิสูจน์

เราจะต้องแสดงว่า สำหรับ $\alpha \in E$, α เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F

โดยทฤษฎี 9.3.3

ถ้า $[E : F] = n$ แล้ว สมาชิก $n + 1$ ตัว

$$1, \alpha, \dots, \alpha^n$$

ไม่สามารถเป็นอิสระต่อกันในตัวเอง

ดังนั้น จะมี $a_i \in F \ni$

$$a_n \alpha^n + \dots + a_1 \alpha + \dots + a_0 = 0$$

และไม่ทุก $a_i = 0$ แล้ว

$$f(x) = a_n x^n + \dots + a_1 x + a_0 \neq 0 \text{ ใน } F[x]$$

และ $f(\alpha) = 0$

$\therefore \alpha$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F

ทฤษฎี 10.1.2

ถ้า E เป็นสนามภาคยัดขยายจำกัดของสนาม F และ K เป็นสนามภาคยัดขยายจำกัดของสนาม E แล้ว K เป็นสนามภาคยัดขยายจำกัดของสนาม F และ

$$[K : F] = [K : E][E : F]$$

พิสูจน์

ให้ $\{\alpha_i | i = 1, 2, \dots, n\}$ เป็นฐานสำหรับ E ซึ่งเป็นปริภูมิเวกเตอร์เหนือ F

ให้ $\{\beta_j | j = 1, 2, \dots, m\}$ เป็นฐานสำหรับ K ซึ่งเป็นปริภูมิเวกเตอร์เหนือ E

ข้อพิสูจน์ของทฤษฎีจะสมบูรณ์ ถ้าเราสามารถแสดงได้ว่า สมาชิก mn ตัว $\alpha_i \beta_j$ เป็นฐานสำหรับ K

ให้ γ เป็นสมาชิกใดๆ ของ K

เนื่องจาก β_j เป็นฐานสำหรับ K เหนือ E

$$\therefore \gamma = \sum_{j=1}^m b_j \beta_j \text{ สำหรับ } b_j \in E$$

เนื่องจาก α_i เป็นฐานสำหรับ E เหนือ F

$$b_j = \sum_{i=1}^n a_{ij} \alpha_i \text{ สำหรับ } a_{ij} \in F$$

$$b_j = \sum_{i=1}^n \left(\sum_{i=1}^n a_{ij} \alpha_i \right) \beta_j$$

$$= \sum_{i,j} a_{ij} (\alpha_i \beta_j)$$

ดังนั้น เวกเตอร์ $\alpha_i \beta_j$ (mn ตัว) ก่อกำเนิด (span) K เหนือ F

ต่อไปนี่เหลือแต่เพียงจะต้องแสดงให้เห็นได้ว่า สมาชิก $\alpha_i \beta_j$ ทั้ง mn ตัว เป็นอิสระต่อกันเหนือ F

ถ้า $\sum_{i,j} c_{ij}(\alpha_i\beta_j) = 0$ โดยที่ $c_{ij} \in F$ แล้ว

$$\sum_{j=1}^m \left(\sum_{i=1}^n c_{ij}\alpha_i \right) \beta_j = 0$$

และ $\left(\sum_{i=1}^n c_{ij}\alpha_i \right) \in E$

เนื่องจาก β_j เป็นอิสระต่อกันเหนือ E

$$\dots \sum_{i=1}^n c_{ij}\alpha_i = 0 \quad \forall j$$

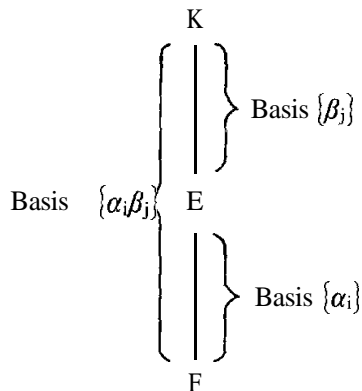
แต่ α_i เป็นอิสระต่อกันเหนือ F

ดังนั้น $\sum_{i=1}^n c_{ij}\alpha_i = 0 \Rightarrow c_{ij} = 0$ สำหรับทุก ๆ i และ j

$\therefore \alpha_i\beta_j$ ไม่แต่เพียงก่อกำเนิด K เหนือ F เท่านั้น แต่ยังอิสระต่อกันเหนือ F ด้วย

$\therefore \alpha_i\beta_j$ เป็นฐานสำหรับ K เหนือ F #

ขอให้สังเกตว่า เราพิสูจน์ทฤษฎีนี้โดยการแสดงฐาน ขอให้จำว่า ถ้า $\{\alpha_i | i = 1, 2, \dots, n\}$ เป็นฐานสำหรับ E เหนือ F และ $\{\beta_j | j = 1, 2, \dots, m\}$ เป็นฐานสำหรับ K เหนือ E สำหรับ $F \subseteq E \subseteq K$ แล้ว เซต $\{\alpha_i\beta_j\}$ ของผลคูณ mn ตัว เป็นฐานสำหรับ K เหนือ F ดังรูปข้างล่างนี้

บทแทรก 1

ถ้า F_i เป็นสนาม สำหรับ $i = 1, \dots, r$ และ F_{i+1} เป็นสนามภาคยึดขยายจำกัด
ของ F_i แล้ว F_r เป็นสนามภาคยึดขยายจำกัดของ F_1 และ

$$[F_r : F_1] = [F_r : F_{r-1}][F_{r-1} : F_{r-2}] \dots [F_2 : F_1]$$

ข้อพิสูจน์ เป็นผลของภาคยึดขยายจากทฤษฎี 10.1.2 โดยการอุปมาน

บทแทรก 2

ถ้า E เป็นสนามภาคยึดขยายของสมการ F , $\alpha \in E$ เป็นสมาชิกพีชคณิต
เหนือ F และ $\beta \in F(\alpha)$ แล้ว $\deg(\beta, F)$ ทหาร $\deg(\alpha, F)$ ลงตัว

พิสูจน์

โดยทฤษฎี 9.3.4

$$\deg(\alpha, F) = [F(\alpha) : F]$$

$$\text{และ } \deg(\beta, F) = [F(\beta) : F]$$

$$\text{เรามี } F \leq F(\beta) \leq F(\alpha)$$

ดังนั้น โดยทฤษฎี 10.1.2

$$[F(\beta) : F] \text{ ทหาร } [F(\alpha) : F] \text{ ลงตัว}$$

#

ตัวอย่าง 10.1.1 โดยบทแทรกที่ 2 ของทฤษฎี 10.1.2 ไม่มีสมาชิกของ $Q(\sqrt{2})$ ซึ่งเป็นศูนย์

ของ $x^3 - 2$, สำหรับ $\deg(\sqrt{2}, \mathbb{Q}) = 2$ ในขณะที่ศูนย์ของ $x^3 - 2$ ลำดับ
ชั้น 3 เหนือ \mathbb{Q} แต่ 3 ทหาร 2 ไม่ลงตัว

ให้ E เป็นสนามภาคยัดขยายของสนาม F และให้ $\alpha_1, \alpha_2 \in E$, $\alpha_1\alpha_2$ ไม่จำเป็นต้อง
เป็นต้องเป็นสมาชิกพีชคณิต เหนือ F โดยนิยาม $F(\alpha_1)$ เป็นสนามภาคยัดขยายที่เล็กที่สุดของสนาม
 F ใน E ซึ่งบรรจุ α_1 ไว้ ทำนองเดียวกัน $F(\alpha_1)(\alpha_2)$ สามารถจะบรรยายได้เป็นสนามภาคยัดขยาย
ที่เล็กที่สุดของ F ใน E ที่บรรจุทั้ง α_1 และ α_2 ไว้ เราควรเริ่มให้เท่ากันที่ α_2 ดังนั้น $(F(\alpha_1))(\alpha_2)$
 $= F(\alpha_2)(\alpha_1)$ เราเขียนแทนสนามนี้ด้วย “ $F(\alpha_1, \alpha_2)$ ทำนองเดียวกันสำหรับ $\alpha_i \in E$, $F(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$
เป็นสนามภาคยัดขยายที่เล็กที่สุดของ F ที่บรรจุ α_i ทั้งหมดไว้ (สำหรับ $i = 1, 2, \dots, n$) เราได้
สนาม $F(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ จากสนาม F โดยผูกพันกับ F (adjoint to F) ด้วยสมาชิก α_i ใน E นักศึกษาอาจ
ตรวจสอบคุณสมบัตินี้ได้ไม่ยากนัก คล้ายคลึงกับผลตัดของกลุ่มย่อยของกลุ่ม, ผลตัดของสนามย่อย
ของสนาม E ก็ยังเป็นสนามย่อยของ E ดังนั้น แนนอน $F(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ เป็นผลตัดของสนามย่อย
ทั้งหมดของ E ที่บรรจุ F และ α_i ทั้งหมดไว้ สำหรับ $i = 1, 2, \dots, n$

ตัวอย่าง 10.1.2 พิจารณา $\mathbb{Q}(\sqrt{2})$ ทฤษฎี 9.3.4 แสดงว่า $\{1, \sqrt{2}\}$ เป็นฐานสำหรับ $\mathbb{Q}(\sqrt{2})$
เหนือ \mathbb{Q}

ทำนองเดียวกัน $\{1, \sqrt{3}\}$ เป็นฐานสำหรับ $\mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3}) = (\mathbb{Q}(\sqrt{2}))(\sqrt{3})$ เหนือ
 $\mathbb{Q}(\sqrt{2})$

โดยข้อพิสูจน์ของทฤษฎี 10.1.2 แสดงให้เห็นว่า

$\{1, \sqrt{2}, \sqrt{3}, \sqrt{6}\}$ เป็นฐานสำหรับ $\mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3})$ เหนือ \mathbb{Q} #

ตัวอย่าง 10.1.3 ให้ $2^{1/3}$ เป็นรากจำนวนจริงที่ 3 ของ 2
และ $2^{1/2}$ เป็นรากที่สองที่เป็นจำนวนนบวคของ 2 แล้ว

เราเห็นแล้วจากตัวอย่าง 10.1.1 ว่า $2^{1/3} \notin \mathbb{Q}(2^{1/2})$

ดังนั้น $[\mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3}) : \mathbb{Q}(2^{1/2})] = 3$ แล้ว

$\{1, 2^{1/2}\}$ เป็นฐานสำหรับ $\mathbb{Q}(2^{1/2})$ เหนือ \mathbb{Q}

และ $\{1, 2^{1/3}, 2^{2/3}\}$ เป็นฐานสำหรับ $\mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3})$ เหนือ $\mathbb{Q}(2^{1/2})$

ยิ่งกว่านั้นโดยทฤษฎี 10.1.2 เรายังได้ว่า

$\{1, 2^{1/2}, 2^{1/3}, 2^{5/6}, 2^{2/3}, 2^{7/6}\}$ เป็นฐานสำหรับ $\mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3})$ เหนือ \mathbb{Q}

เป็นที่กระจ่างชัดว่า เนื่องจาก $2^{7/6} = (2)^{2^{1/6}}$

$$\therefore 2^{1/6} \in \mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3})$$

$\therefore 2^{1/6}$ เป็นศูนย์ของ $x^6 - 2$ ซึ่งลดทอนไม่ได้เหนือ \mathbb{Q}

โดยกฎเกณฑ์ของ Eisenstein ที่ $p = 2$

$$\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(2^{1/6}) \leq \mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3})$$

และโดยทฤษฎี 10.1.2

$$6 = [\mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3}) : \mathbb{Q}] = [\mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3}) : \mathbb{Q}(2^{1/6})][\mathbb{Q}(2^{1/6}) : \mathbb{Q}]$$

$$= [\mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3}) : \mathbb{Q}(2^{1/6})](6)$$

ดังนั้น เราจะได้

$$[\mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3}) : \mathbb{Q}(2^{1/6})] = 1$$

$$\therefore \mathbb{Q}(2^{1/2}, 2^{1/3}) = \mathbb{Q}(2^{1/6}) \quad \#$$

ตัวอย่าง 10.1.3 แสดงให้เราเห็นว่าเป็นไปได้ที่สนามภาคยี่ดขยาย $F(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ ของสนาม F จะเป็นสนามภาคยี่ดขยาย (อย่างง่าย) แม้ว่า $n > 1$

ทฤษฎี 10.1.3

ให้ E เป็นสนามภาคยี่ดขยายพีชคณิตของสนาม F แล้วจะมีสมาชิกจำนวนจำกัด $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in E \ni E = F(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ ก็ต่อเมื่อ E เป็นปริภูมิเวกเตอร์มิติจำกัดเหนือ F นั่นคือ ก็ต่อเมื่อ E เป็นสนามภาคยี่ดขยายจำกัดของ F

พิสูจน์

\Rightarrow สมมติ $E = F(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$

เนื่องจาก E เป็นสนามภาคยึดขยายพีชคณิตของ F

\therefore แต่ละ α_i เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F

\therefore แต่ละ α_i เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือทุก ๆ สนามภาคยึดขยายของ F ใน E

ดังนั้น $F(\alpha_1)$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F

และในรูปทั่วไป

$F(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ $F(\alpha_1, \dots, \alpha_{j-1})$ สำหรับ $j = 2, \dots, n$

โดยบทแทรกที่ 1 ของทฤษฎี 10.1.2 ได้ว่า

$$F, F(\alpha_1), F(\alpha_1, \alpha_2), \dots, F(\alpha_1, \dots, \alpha_n) = E$$

$\therefore E$ เป็นสนามภาคยึดขยายจำกัดของ F

\Leftarrow สมมติ E เป็นสนามภาคยึดขยายพีชคณิตจำกัดของ E

กรณี 1

ถ้า $[E : F] = 1$ แล้ว $E = F(I) = F$

กรณี 2

ถ้า $E \neq F$

ให้ $\alpha_1 \in E$ โดยที่ $\alpha_1 \notin F$ แล้ว

$$[F(\alpha_1) : F] > 1$$

ถ้า $F(\alpha_1) = E$ แล้ว $F(\alpha_1)$ เป็นสนามภาคยึดขยายพีชคณิตของ F

ถ้า $F(\alpha_1) \neq E$ ให้ $\alpha_2 \in E$ โดยที่ $\alpha_2 \notin F(\alpha_1)$

ทำเช่นนี้เรื่อยไป

เราพบแล้วจากทฤษฎี 10.1.2 ว่า

เนื่องจาก $[E : F]$ เป็นจำนวนจำกัด เราจะต้องมาถึง $\alpha_n \ni$

$$F(\alpha_1, \dots, \alpha_n) = E$$

$F(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ เป็นสนามภาคยี่ดขยายพีชคณิตของ F

10.2 สนามปิดเชิงพีชคณิต และการปิดเชิงพีชคณิต

(Algebraically closed fields and algebraic closures)

เรายังไม่ได้มาตั้งข้อสังเกตว่า ถ้า E เป็นสนามภาคยี่ดขยายของสนาม F และ $\alpha, \beta \in F$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F แล้ว $\alpha + \beta, \alpha\beta, \alpha - \beta$ และ α/β ถ้า $\beta \neq 0$ คุณสมบัตินี้ได้มาจาก ทฤษฎี 10.1.3 และรวมอยู่ในทฤษฎีที่จะพูดถึงต่อไปนี้ด้วย

ทฤษฎี 10.2.1

ให้ E เป็นสนามภาคยี่ดขยายของสนาม F แล้ว $\bar{F}_E = \{\alpha \in E \mid \alpha \text{ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ } F\}$ เป็นสนามย่อยของ E เรียก สนามปิดเชิงพีชคณิตของ F ใน E (the algebraic closure of F in E)

พิสูจน์

ให้ $\alpha, \beta \in \bar{F}_E$

โดยทฤษฎี 10.1.3 แสดงว่า

$F(\alpha, \beta)$ เป็นสนามภาคยี่ดขยายจำกัดของ F

และโดยทฤษฎี 10.1.1 ได้ว่า

สมาชิกทุก ๆ ตัวของ $F(\alpha, \beta)$ เป็นสมาชิกพีชคณิตเหนือ F

นั่นคือ $F(\alpha, \beta) \subseteq \bar{F}_E$

ดังนั้น \bar{F}_E บรรจุ $\alpha + \beta, \alpha\beta, \alpha - \beta$ และ α/β สำหรับ $\beta \neq 0$

$\therefore \bar{F}_E$ เป็นสนามย่อยของ E

บทแทรก

เซตของจำนวนพีชคณิตทั้งหมดเป็นสนาม

พิสูจน์

จากทฤษฎี 10.2.1 ทำให้ได้ว่า

เซตของจำนวนพีชคณิตทั้งหมดเป็นการปิดพีชคณิตของ \mathbb{Q} ใน \mathbb{C} #เป็นที่ทราบกันดีว่า จำนวนเชิงซ้อนมีคุณสมบัติที่ว่า ทุก ๆ พหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัวใน $\mathbb{C}[x]$ มีศูนย์ใน \mathbb{C}

นิยาม

สนาม F จะเป็นสนามปิดเชิงพีชคณิต (Algebraically closed) เมื่อทุก ๆ พหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัวใน $F[x]$ มีศูนย์ใน F

ทฤษฎีต่อไปนี้จะแสดงแนวความคิดเรื่องสนามใดจะเป็นสนามปิดเชิงพีชคณิตสามารถจะนิยามในเทอมของการแยกตัวประกอบของพหุนามเหนือสนามนั้นได้

ทฤษฎี 10.2.2

สนาม F จะเป็นสนามปิดเชิงพีชคณิตก็ต่อเมื่อทุก ๆ พหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัวใน $F[x]$ สามารถแยกตัวประกอบได้เป็นผลคูณของพหุนามลำดับขั้นหนึ่ง (linear factor)

พิสูจน์

⇒ สมมติให้ F เป็นสนามปิดเชิงพีชคณิต

ให้ $f(x)$ เป็นพหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัวใน $F[x]$

∴ $f(x)$ มีศูนย์ " a " $\in F$

โดยทฤษฎี 7.1.1

$(x - a)$ เป็นตัวประกอบตัวหนึ่งของ $f(x)$

∴ $f(x) = (x - a)g(x)$

ดังนั้น ถ้า $g(x)$ เป็นพหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัว $g(x)$ จะมีศูนย์ " b " $\in F$ และ

$f(x) = (x - a)(x - b)h(x)$

ทำเช่นนี้เรื่อยไป เราจะได้ตัวประกอบของ $f(x) \in F[x]$ ในรูปผลคูณของพหุนามลำดับชั้นหนึ่ง

⇐ สมมติ ทุกพหุนามที่ไม่ใช่พหุนามค่าคงตัวของ $|x|$ แยกตัวประกอบได้เป็นผลคูณของพหุนามลำดับชั้นหนึ่ง

ถ้า $ax - b$ เป็นตัวประกอบลำดับชั้นหนึ่งของ $f(x)$ แล้ว

b/a จะเป็นศูนย์ของ $f(x)$

∴ F เป็นสนามปิดเชิงพีชคณิต

#

บทแทรก

สนามปิดเชิงพีชคณิต F ไม่มีสนามภาคยึดขยายพีชคณิตแท้ (proper algebraic extensions) ie ไม่มีภาคยึดขยายพีชคณิต E ซึ่ง $F < E$

พิสูจน์

ให้ E เป็นสนามภาคขยายพีชคณิตของ F

$$\therefore F \leq E$$

ถ้า $\alpha \in E$ แล้ว

$$\text{irr}(\alpha, F) = x - \alpha$$

(โดยทฤษฎี 10.2.2)

เนื่องจาก F เป็นสนามปิดเชิงพีชคณิต

$$\therefore \alpha \in F \text{ และ } F = E$$

#

ทฤษฎี 10.2.3

ทุก ๆ สนาม F มีสนามภาคขยายเชิงพีชคณิต F ซึ่งปิดและเป็นพีชคณิต
เรียก การปิดเชิงพีชคณิต (algebraic closure)

แบบฝึกหัดที่ 10

- 1) จงพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าเป็นจริงหรือเท็จ
-ก) ทุก ๆ ภาคยี่ตขยายจำกัดของสนามเป็นภาคยี่ตขยายพีชคณิต
 -ข) ทุก ๆ ภาคยี่ตขยายพีชคณิตของสนามเป็นภาคยี่ตขยายจำกัด
 -ค) R เป็น algebraically closed
 -ง) Q เป็น algebraic closure ของตัวเองใน R นั่นคือ Q เป็น algebraically closed ใน R
 -จ) C เป็น algebraically closed ใน $C(x)$ โดยที่ x เป็นสัญลักษณ์รูปแบบ
 -ฉ) $C(x)$ เป็น algebraically closed โดยที่ x เป็นสัญลักษณ์รูปแบบ
 -ช) สนาม $C(x)$ ไม่มี algebraic closure เพราะ C บรรจุจำนวนพีชคณิตทั้งหมดไว้เรียบร้อยแล้ว
 -ซ) สนามที่เป็น algebraically closed จะต้องมีลักษณะเฉพาะ 0
 -ฅ) ถ้า E เป็นสนามภาคยี่ตขยายปิดพีชคณิตของ F แล้ว E เป็นภาคยี่ตขยายพีชคณิตของ F

2) จงหาลำดับชั้นของแต่ละสนามภาคยี่ตขยายต่อไปนี้

- ก) $Q(\sqrt{2} + \sqrt{3})$ เหนือ Q
- ข) $Q(\sqrt{2}\sqrt{3})$ เหนือ Q
- ค) $Q(\sqrt{2}, \sqrt[3]{5})$ เหนือ Q
- ง) $Q(\sqrt[3]{2}, \sqrt[3]{6}, \sqrt[3]{24})$ เหนือ Q
- จ) $Q(\sqrt{2}, \sqrt{6})$ เหนือ $Q(\sqrt{3})$
- ฉ) $Q(\sqrt{2} + \sqrt{3})$ เหนือ $Q(\sqrt{3})$
- ช) $Q(\sqrt{2}, \sqrt{3})$ เหนือ $Q(\sqrt{2} + \sqrt{3})$
- ซ) $Q(\sqrt{2}, \sqrt{6} + \sqrt{10})$ เหนือ $Q(\sqrt{3} + \sqrt{5})$

3) จงหาฐานสำหรับแต่ละสนามภาคยี่ตขยาย ซึ่งกำหนดให้ตั้งแต่ข้อ (จ) ถึงข้อ (ซ) ในข้อ 2